

Прокурора: Съ какви револвери отдохте да стреляте?

К. Поповъ: Съ такива, каквите имаше г-нъ Миларовъ.

— Съ каква цѣль ги испитв хтѣ?

— Нѣмахме никаква цѣль.

— Не си ли спомняювате, какътъ револверъ имаше г-нъ Василпевъ?

— Не знамъ.

— Не можехте ли да видите, бѣлъ ли е, черенъ ли е?

— Не.

— Не ходихте ли да видите на дръвото, кой револверъ по-дълбоко бие или отъ колко раскрада бие?

— Не, защото азъ не разбирамъ отъ тѣзи работи.

Чл. поди. Галуиски: Желаете ли, г-нъ Миларовъ, да ни кажете, кое е това лице Гиртвича, което се споменува въ дневника?

Обв. Миларовъ: Азъ не го познавамъ това лице. Кривцовъ ми говори за него, но той много дрънкаше, тъй щото и то е едно отъ неговите дрънкания.

Чл. подполк. Кутинчевъ: Г-нъ Поповъ, вѣрио ли е, че вий щѣли сте да се срѣщнете съ пѣкоти си Текенидисъ въ Цариградъ?

К. Поповъ: Азъ сега за пръвъ пътъ чувамъ за това лице.

Чл. подполк. Кутинчевъ: За револверите излизат, че вѣрно било. Едното е вѣрно, а другото не.

Прѣдсѣдъ: Ами за парите вѣрно ли е?

К. Поповъ: Азъ помня, че съмъ получилъ 33 наполеона въ злато.

Прѣдсѣдъ: Какво ще кажете вий, г-нъ Миларовъ? Какви пари и колко му дадохте?

C. Миларовъ: Азъ му бѣхъ далъ 33 наполеона и пѣщо. Бѣхме развалили рублята въ наполеона.

Прѣдсѣдъ: Г-нъ Миларовъ, на г-на Василпева пакъ наполеони ли дадохте?

G. Василиевъ: Азъ никакви пари не съмъ получавалъ. Може да сѫ останали тѣ у г-на Миларова.

Прѣдсѣдъ: Значи, г-нъ Миларовъ, парите на г-ла Василпева у васъ сѫ останали. Какво има да кажете?

C. Миларовъ: Азъ ще кажа на г-на Василпева само това, че благодаря му за комплиментата.